

تعیین تاثیر تعداد سال های معلولیت بر میزان معلولیت و وضعیت اقتصادی معلولین جسمی - حرکتی بکمک نسبت بختها، خطر نسبی و خطر انتسابی تعمیم یافته

غلامرضا بابائی^۱، مهدی رهگذر^۲

A11107

^۱ گروه آمار زیستی، دانشگاه تربیت مدرس
^۲ دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی

چکیده: گرایشها در مطالعاتی که در گذشته در باره معلولیت ها انجام شده بیشتر به سمت یافتن علل معلولیت بوده است. و در مواردی هم شیوع معلولیت ها گزارش شده است. این در حالی است که در مطالعات همه گیری شناسی که به صورت مواجهه (عامل خطر) - پیشامد (بیماری) است جداول 2×2 بطور وسیع تشکیل می شود و از اندازه های پیوند متغیرها یعنی نسبت بختها، خطر نسبی و خطر انتسابی استفاده می گردد که این مستلزم ادغام چند سطح از شدت بیماری و همچنین سطوح رتبه دار عامل خطر است. تعمیم این اندازه ها برای جداول $r \times k$ که مورد نیاز دیرینه محققین بوده است اکنون توسط آمار شناسان انجام و در دسترس قرار گرفته است. به دلیل گرانی مطالعات آینده نگر در مواقعی که نسبت موارد بیماری نادر می بود از نسبت بختها برای بر آورد خطر نسبی استفاده می شد. اکنون قاعده ای برای بر آورد آن در مواقعی که بروز بیش از ده درصد باشد پیشنهاد شده است. هدف این مطالعه تعیین تاثیر تعداد سالهای معلولیت در معلولین جسمی - حرکتی بر وضعیت فعلی اقتصادی و میزان معلولیت آنان با استفاده از این اندازه های تعمیم یافته بوده است. نتایج حاکی است که تعداد سالهای معلولیت بر وضعیت فعلی اقتصادی معلولین جسمی - حرکتی تاثیری ندارد ($p < 0/258$) ولی تعداد سالهای معلولیت آنان بر میزان معلولیت شان اثر معنی دار دارد ($p < 0/003$) بطوریکه با افزایش تعداد سالهای معلولیت، شدت معلولیت معلولین جسمی - حرکتی افزایش می یابد.

واژه‌های کلیدی: میزان معلولیت، وضعیت اقتصادی معلول جسمی - حرکتی، نسبت بختها، خطر نسبی و خطر انتسابی تعمیم یافته